

- РАЗОРІТЕЛЬ, κ. ἀρσ. ἀφανι-
 στής, ἐξολοθρευτής (ἐκπορ-
 θήτωρ), παρβλ. РАЗРДШІТЕЛЬ.
- РАЗОРІЮ, εἰσн. μ. -рїю, ἡσн. κα-
 ταλύω, καθαίρω-ῶ, ἐκπορθέω
 -ῶ, ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω, δια-
 λύω, διασχεδάζω, κατεδαφί-
 ζω, καταστρέφω.
- РАЗРДШЕНІЕ, ἱκ. οὐδ. κατάλυ-
 σις, καταστροφή, πτῶσις,
 καθαίρεσις. ἴδε καὶ РАЗОРЕНІЕ.
- РАЗРДШІТЕЛЬ, κ. ἀρσ. κατα-
 λυτής, καθαιρέτης, ἀνατρο-
 πεύς. ἴδε РАЗОРІТЕЛЬ.
- РАЗРДШАЮ, εἰсн. μ. -шд, ἡсн.
 καταλύω, καθαίρω-ῶ. παρβλ.
 РАЗОРІЮ.
- РАЗРѢШАЮ, εἰсн. μ. -шд, ἡсн.
 λύω, διαλύω, ἀναλύω, κατα-
 λύω.
- РАЗРѢШЕНІЕ, ἱκ. οὐδ. λύσις,
 διάλυσις, ἀνάλυσις, κατά-
 λυσις.
- РАЗРѢШІТЕЛЬНІЙ, κκ. οε. ἐπιθ.
 λυτικός, διαλυτικός, λυτή-
 ριος, λυτός. 2) συντετμημ.
 παθ. РАЗРѢШІТЕЛЕНХ, κ, ο. ѣсть
 (191). διαλυτέος, ἕα, ον.
- РАЗРѢШІТЕЛЬНІЙ, εἰсн. = снрѣ-
 шѣю.
- РАЗСЛАВЕНІЕ, ἱκ. οὐδ. παρά-
- λυσις, (παραλυσία), πάρε-
 σις, ἐκνεύρισις, χαύνωσις.
- РАЗСЛАВЛЕННІЙ, κκ. οε. ἐπιθ.
 (μετχ.) παράλυτος, παρα-
 λυτικός, παραλελυμένος, παρ-
 ειμένος. παρβλ. ѠСЛАВЛЕННІЙ.
- 2) χαλαρός ἐκλελυμένος, χαῦ-
 νος, κεχαλασμένος (κοιν. ξε-
 τενωμένος).
- РАЗСЛАВЛІЮ, εἰсн. μ. -блю, вн-
 сн. παραλύω, παρίημι, ἐκ-
 νευρίζω, χαυνόω-ῶ. ἴδε ѠСЛА-
 ВЛІЮ. Σμεσ. -са. -μαι. 2) χα-
 λάω-ῶ, (κοιν. ξετεντώνω, ξε-
 σφίγγω).
- РАЗСМОТРАЮ, εἰсн. μ. -трїю, ἡсн.
 διεξετάζω, διερευνῶ-ῶ, καὶ
 μεс. διερευνάομα-ῶμαι, διε-
 ξερευνάομαι-ῶμαι, διασχέ-
 πτομαι, διοπτρεύω, ἐπισκέ-
 πτομαι, περισκέπτομαι, ἀ-
 ναθεωρῶ-ῶ, παρατηρῶ, κατ-
 опτεύω, εἰκάζω. ἀγαλέγομαι,
 ἀναλογίζομαι, συλλογίζομαι,
 σκέπτομαι.
- РАЗСТОЮ, ἡсн. παρτ. -сто́хч.
 καὶ πλεον οὐ. δίσταμαι, διέ-
 χω. μετχ. РАЗСТО́ЩІЙ. ὁ διε-
 σῶς (203), καὶ μεс. РАЗСТО-
 ШІЩІСА, τὸ αὐτό.
- РАЗСТО́АНІЕ, ἱκ. οὐδ. διάστη-